

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2016, č. j. 5454/16/5100-41452-706053, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 9. 3. 2017, č. j. 59 Af 22/2016 – 52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zastaveno řízení vedené pod sp. zn. 59 Af 22/2016 z důvodu nezaplacení soudních poplatků a současně bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] V kasační stížnosti stěžovatelka uplatnila též návrh na přiznání odkladného účinku dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Současně s kasační stížností žádala o přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce soudem. O této žádosti Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 20. 4. 2017, č. j. 9 Afs 88/2017 – 20 tak, že stěžovatelce nepřiznal osvobození od

soudního poplatku za kasační stížnost a zamítl jí žádost na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[4] V odůvodnění usnesení soud dospěl k závěru, že kasační stížnost nemůže být zjevně úspěšná, proto není možné přiznat osvobození od placení soudních poplatků. Jelikož stěžovatelka nesplnila podmínky stanovené v § 35 odst. 8 s. ř. s., Nejvyšší správní soud zamítl žádost na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[5] Ve výše uvedeném usnesení Nejvyšší správní soud dále vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za podanou kasační stížnost a návrh na odkladný účinek, jakož i v téže lhůtě vyzval k předložení plné moci advokáta nebo aby ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. V souvislosti s těmito výroky byla stěžovatelka poučena o právních následcích jejich nesplnění.

[6] Usnesení ze dne 20. 4. 2017, č. j. 9 Afs 88/2017 – 20, bylo stěžovatelce doručeno dne 24. 4. 2017 vhozením do její domovní schránky. Lhůta pro zaplacení soudních poplatků a pro předložení plné moci advokáta (či prokázání vysokoškolského právnického vzdělání) uplynula dne 2. 5. 2017.

[7] Dne 5. 5. 2017, tj. po soudem poskytnuté lhůtě, obdržel soud e-mailovou zprávu stěžovatelky, která mu byla dne 9. 5. 2017 doručena i v písemné formě. Stěžovatelka opětovně žádá o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků se zpětnou účinností, a to *“nejen na základě objektivně nového skutkového i právního stavu věci”*, který již blíže nerozvedla.

[8] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[9] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[10] Podle § 120 s. ř. s. není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.

[11] Nejvyšší správní soud k nové žádosti stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti ze dne 2. 5. 2017, kterou obdržel dne 5. 5. 2017, uvádí, že se jí nezabýval, protože již ve svém usnesení ze dne 20. 4. 2017, č. j. 9 Afs 88/2017 – 20 dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky je zjevně neúspěšná.

[12] Jelikož stěžovatelka v soudem stanovené lhůtě nedoložila plnou moc advokáta pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, jakož i soudu neprokázala, že má

pokračování

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, soud rozhodl tak, že kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, neboť není splněna podmínka řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn, pročez v řízení nelze pokračovat.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[14] O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť bez prodlení ve věci činil procesní úkony a rozhodl usnesením o skončení řízení, čímž důvod návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odpadl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. května 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu